

Първа патриаршеска Литургия в Германския манастир „Св. Йоан Рилски“

На 10 октомври Негово Светейшество Софийският митрополит и Български патриарх Даниил отслужи божествена Литургия в Германския манастир „Св. Йоан Рилски“.

В съслужение бяха Негово Преосвещенство Браничкият епископ Йоан – първи викарий на Софийския митрополит, архимандрит Гавриил – игумен на Зографската света обител „Св. вмчк Георги Зограф“, столично свещенство и протодякон Иван Петков.

Песнопенията бяха изпълнени от йеромонах Пимен – игумен на Германската св. обител, ставрофорен иконом Кирил Дидов – духовен надзорник на Софийска епархия, иконом Стилиян Табаков и монах Теодохос от Света Гора, Атон.

Преди заамвонната молитва бе осветено коливо за благословение на вярващите.

В края на богослужението Негово Светейшество произнесе слово за празника на светите 26 преподобномъченици Зографски, в което сподели:

„Радвай се старче!“. С тези думи Света Богородица подготвила монасите за предстоящото изпитание. Предстои изпитание, страдание, смърт, а Света Богородица се обърнала към монасите с думите: „Радвайте се!“. Защо? Защото били чути молитвите им за прошка на греховете и за придобиване на царството небесно. „Радвайте се“, защото са ви приготвени венци за вашата вяра и изповедничество, за вашата съвършена саможертва за вярата и заради Христа Бога.

Действително, и в мирно време, и сред изпитания, християнският живот се характеризира с душевна радост и мир, хвала към Бога за всичко, тъй като и св. апостол Павел ни казва: *за всичко благодарете* (I Сол. 5:18).

В мъжеството на подвига на 26-те Зографски преподобномъченици – 22-ма монаси и 4-ма миряни, виждаме значението на чистотата на вярата и животът по нея. Какво биха получили монасите, ако бяха смесили чистото изповедание на вярата, ако бяха отстъпили, макар и в малко! В една думичка се различава догмата за Светата Троица при католиците; какво щеше да им струва, ако бяха казали, че Светият Дух изхожда от Отца и Сина и приемат общение с тези папски легати? В манастира Ксиропотам, където били приети, по време на службата дяконът възгласил многолетствие за римския първосвещеник, станало земетресение, манастирът се разтърсил, срутили се сградите, мнозина починали и тогава осъзнали пагубата от това, което извършили.

Затова монасите предпочели да пострадат – и в Иверския манастир, и във Ватопедския, както и Зографските отци, които били подготвени от Света Богородица и от игумена Тома. Той казал на братята: „Предстои изпитание, всеки да прецени според вярата и силите си, ще устои ли или не – онези, които се боят, че може да похулят Бога, нека се укрият“ – както и сторили някои от братята, скривайки се в околните пещери, в горите. Тези, които останали, с твърда убеденост изповядали здравото учение и с вещина защитили защо не могат да приемат нещо по-различно от това, което Сам Господ учи за Светия Дух, Който от Отца изхожда (срв. Йоан 15:26).

Седемте Вселенски събора са утвърдили Символа на вярата, в който

изповядваме: *И в Светия Дух, Господа, Животворящия, Който от Отца изхожда, Комуто се покланяме и Го славим наравно с Отца и Сина, и Който е говорил чрез пророците.* Със смирение и мъжество да отстояваме и изповядваме вярата такава, каквата сме я приели, защото само в нея можем да постигаме освещение и единение с Бога.

За онова, което Господ не ни е възвестил, което е противно на вярата, свети апостол Павел казва: *но ако дори ние, или Ангел от небето ви благовестеше нещо по-друго от това, що ние ви благовестихме, анатема да бъде* (Гал. 1:8), защото ни отклонява от Бога. Нашият живот се основава на вярата ни. Всеки живее и проявява себе си, според своята вяра. Вярата ни учи, че тук, на земята, е място на покаяние, време да се стремим към Бога, да се учим да живеем с Него, да се освещаваме. Това ни учи нашата вяра.

По-късно, през XIV в., свети Григорий Палама разкрива християнското учение за благодатта на Светия Дух, това, че тази благодат е несътворена и само в нея се спасяваме. До днес католическата църква учи за благодатта, която е свръхестествена, за сътворена благодат. Как ще има единение с Бога, ако Той ни е дал благодат, която е нещо различно от Самия Него? Как ще се изпълнят думите на свети апостол Петър, затова, че Бог ни е дал да бъдем участници в Божественото естество (срв. II Петр. 1:4)?

Затова, братя и сестри, на днешния ден, прославяйки подвига на 26-те Зографски преподобномъченици, нека пазим твърдо вярата, в която те са живели и която са ни преподали. Да страним от всяко маловерие, съмнение, приемане на друго, различно учение, защото несъмнено това е противно на Бога, Който ни е казал: *който наруши една от най-малките тия заповеди и тъй поучи човеците, той най-малък ще се нарече в царството небесно* (Мат. 5:19). Нека пребъдваме в светата православна вяра, да се стремим да придобиваме плодове на покаяние по примера на на Зографските отци, които по традиция и до днес пребъдват в тази вяра.

Всяко отстъпление от вярата води до помътняване на духовното зрение и представлява отстъпване от Бога. Затова нека да пазим вярата такава, каквото са ни я завещали светите отци, да не се отклоняваме нито наляво, нито надясно, и да използваме това мирно време, да търсим това, което е единствено потребно (срв. Мат. 6:33), да слушаме Словото Божие, да го пазим и да живеем според него“.

Йеромонах Пимен изказа благодарност на Негово Светейшество за посещението, първо в историята на Германската света обител. От свое име,

както и от името на енорията при манастирския храм, поднесе на патриарх Даниил скромен подарък.

Текст: Михаил Тасков

Снимки: Пламен Михайлов

bg-patriarshia.bg